

Universitätsbibliothek Paderborn

**Tractatus De Fiducia In Deum Plurimas Et Utilissimas pro
vitâ spirituali instructiones Continens, Præcipue Ad
Obtinendam magnam animæ quietem, & afflictiones
quascunque ingenti cum solatio & fructu ...**

Dusault, Nicolas

Coloniæ Agrippinæ, 1660

§. 15. Mirificè consolatur Deus sanctos in suis afflictionibus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-50333](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-50333)

fiduciæ in Deum velut principi & communi dispositioni, quam rectè causam causarum dixeris. Reliquum est nunc, ut per causam quoque efficientem demonstremus ejusdem gaudij magnitudinem, ut hæc ab illâ pariter innotescat atque illustretur.

Excellentia hujus gaudij eluceſcit per excellentiam causæ efficientis.

§, XV.

Deus mirificè consolatur Sanctos in suis afflictionibus.

Quemadmodum mirè novit Deus perturbationibus involvere & confusionibus mundi sapientes eo præsertim tempore quo ipsi proprium quæruunt honorem negligentes divinum, ita non desinit declarare miram in servos suos benevolentiam, ut eos in maximis, angustijs mirifico gaudio & consolatione repleat. Hoc ipsum de se testatur Apostolus in se expertus & primis Macedonia Christianis de quibus scribit: *quod in multo experimento tribulationis, abundantia gaudij ipsorum fuit* 2. Cor. 8. Et S. Job agnoscens hanc Dei industriam in permiscendâ celestium consolationum dulcedine cum dolorum amaritudine admirâs exclamat: *mirabiliter me*

crucias, c. 10. Quasi dicat: Magne Deus quam
 admirabile est consilium tuum & singulari
 providentiâ tuâ, ut mala quæ inferis, non so-
 lum tolerabilia reddas, sed grata etiam ac
 optabilia ijs qui cognoscunt virtutem decer-
 tæ tuæ. Affligens corpus meum doloribus
 parcis, sed infundis interim animæ mea mer-
 rentem voluptatis divinæ quæ redundet et-
 iam in ulcerosa & putrida membra mea, do-
 lorique sensum tollat, adeo ut difficilium mi-
 hi sit continere cœlestis mentis gaudium
 quam torquentes corporis dolores sustinent.
 Pro paucis spinis plenos rosis calathos in me
 effundis, tangis me extremo digito & am-
 bus manibus extentisque brachijs me am-
 plecteris: *mirabiliter me crucias.* Incidimus qui-
 doque in homines tam humanos atque or-
 ciosos ut ipsa, quam nobis exhibent molestia
 sit gratior, quam aliorum obsequium; sed
 fortè petentibus quid abnuunt, id tanta
 gunt urbanitate, ut ejusmodi patre pulchrum
 malimus quam ab alijs recipere beneficium.
 Sic planè Deus se gerit erga eos qui illi coe-
 fidunt, qui ejus opem implorant in suis ne-
 cessitatibus, qui cum gratiarum actione ab-
 jus manu suscipiunt quidquid adversi accidit.
 His tam benignum sese exhibet ut etiam
 feriendo tales, gratiam illis præstet & favore
 dum

dum à malis gravioribus præservat, & bonis cumulat melioribus. Quod in illis perverſum eſt tollit & ſuperfluum reſecat, tangit ulcus ubi maturum eſt, ut virulentam ſaniem educat: vulnerat, ſed mille modos habet, plagam inſiſtam non curandi duntaxat, ſed etiam eius dolorem impediendi multaque ſuavitate condiendi, adeò ut non percuti à tam admirabili manu ijs qui eam ſentiunt, malum eſſet multò gravius, quàm ipſum quod patiuntur. S. Auguſtinus ſuo more ingenioſè myſteriũ hoc explicat ſuper iſta verba pſalmi 127. *Labores manuum tuarum quia manducabis, beatus es & bene tibi erit.* to 8. Quasi perverſe videtur dicere non intelligentibus, debuit enim dicere, fructum laborum tuorum manducabis: multi enim manducant fructum laborum ſuorum. Laborant in vinea, ipſum laborem non manducant ſed quod labore ipſorum naſcitur, hoc manducant. Quid ſibi vult labores fructuum tuorum manducabis? Reſpondet ſubtilis Doctor: Quia & ipſi labores non ſunt ſine gaudio propter ſpem, ſecundum illud: *Spe gaudentes in tribulatione patientes.* Rom. 12. modò nos ipſi labores noſtri jucundant & lætos nos faciunt de ſpe. Si ergò labor noſter potuit manducari & potuit jucundare, manducatus fructus ipſius laboris qua-

qualis erit? Narratur de S. Catharina Genovesa si quod nesci verit quid esset pati, non quod subiecta non fuerit magnis vexationibus, sed quia eas non sentiebat ut sibi contrarias, ut pote quas non modo libenti animo roborabat, verum etiam incredibili cum gaudio petendi. Non est dubium quin divini hospitii cor eius inhabitantis beneficio, hic illi favore sicut & alijs omnibus, sit praestitus.

§. XVI.

Huius gaudii dulcedinem percipere non potest qui non est omni alio destitutus.

Si scires te bene ab omni creatura evacuat Siquit religiosissimus scriptor Thomas Kempensis l. 2. c. 7. JESUS deberet libenter tecum habitare, nec veniret in cor nostrum solus, Addit S. Theresia, sed omnes secum delicias & delicias paradisi, quarum capax anima est in hac vita, simul adduceret. Ximenes Societatis nostrae in temporalibus adiutor magnae virtutis, idem sentiebat, et sine dubio erat expertus, cum diceret singulari voluptatis sensu: Quisquis a creatis rebus omnibus expedire cor potuerit & totum Deo tradere, brevi tantam bonorum omnium recipiet abundantiam ut ferendo non sit. P. Alvarez eximia vir sanctitatis simile quid de se testatur, quod